

Közéleti és irodalmi vívódások elevenednek fel a Somogy folyóirat frissen megjelent számában

Az útkereső Csokonaitól 1956 forradalmáig

KAPOSVÁR Széles mederben tereli az olvasót az irodalom sajátosan hullámozó tengerén a Somogy folyóirat legfrissebb száma, amit hétfőn mutatnak be ünnepélyesen a balatonboglári könyvtárban. A 45. évfolyamában harmadszor is napvilágot látott lap Kertész Sándor, Székely Bertalan-díjas kaposvári festőművész rajzai kíséretében kalauzolja az olvasót izgalmas kanyarok mentén a felvilágosodás és a reformkor magyar nyelvteremtésétől egészen napjaink kortárs és nemzetközi irodalmáig.

A Somogy, a kiadó Berzsenyi Dániel Irodalmi és Művészeti

Társaság XXVII. alkalommal megtartott konferenciájáról több előadást is közöl. A májusi Berzsenyi Helikon Napokon köszöntötték a friss Berzsenyi-díjas Czigány Györgyöt, Németh

**Czigány György
Liszt és Babits életét is kutatta**

István Péter laudációja számos támpontot nyújt a bölcsész polihisztor életéhez, aki költőként, íróként, zenei szerkesztőként megannyi szállal kötődik megyénkhez. Külön érdekesség, hogy olvashatjuk a ki-

tüntetett zenei-irodalmi értékezését Liszt Ferenc és Babits Mihály életművének párhuzamosságairól, életművük állomásainak hasonlóságairól.

Izgalmas, ugyanakkor tanulmányos szakasza elevenedik fel a magyar irodalomtörténetnek Adamik Tamás írásában, mely a somogyi tanítóságból „kiszabadult” Csokonai Vitéz Mihály viszontagságokkal jócskán terhelt utolsó éveit tárja elénk a teljesség igényével. A szerző könnyed tollal vezeti az olvasót stílus-teremtő, meghatározó költőnk munkálkodással teli életében, mely jórészt abban teljeseedik ki, hogy megfelelő kiadás-

ban jelenhessenek meg költeményei. Külön értéke a feltáró esszének, hogy bepillantást nyerhetünk Csokonai zaklatott lelkületébe, mely hol Festetics gróffal való munka-hadakozásban, hol pedig a reménykedés és betegeskedések hullámvölgyeiben teremt maga körül stílust és örök értékeket.

Az 1956-os forradalom és szabadságharc sajátos megközelítésben egy háromgenerációs, férfiakból álló család tragédia felé siető kapcsolatában elevenedik fel. Urbán Péter novellája érdekes kísérlet a két világháborút, a felszabadulás viszontagságaiból a legsötétebb ötve-

nes évek városi nyomorúságában tengődő sorsok felkarcolásával, a sorok mentén nyílegyenes rohanva a soha el nem érhető szabadság felé. Benke László, Újvárfalván született költőnk

**„Soha nem szabad
felednünk Tamási
Lajos verseit**

pedig mély, elemző esszéjében figyelmeztet minket Tamási Lajos lírájának aktualitására és fontosságára, főleg, a szabadságharcra, és az utána következő megtorlásra való emlékezésünk napjaiban.

Szakály Sándor történész-szel, a Berzsenyi Társaság elnökével Lőrincz Sándor beszélgetett, a terjedelmes interjúból megtudhatjuk, hogyan vált a törökkoppányi suszter fiából a sokat támadott történetkutató intézet vezetője, s hogy többek között miként vélekedik arról, miért politikailag semleges kategória az, ha valaki úriember, avagy sem. Ugyancsak a kulturális folyóirat harmadik számában kapott helyet a meleg szívvel búcsúzó pályatárs, Komáromi Gabriella, kaposvári irodalomtörténész írása a nemrégiben elhunyt Rigó Béla költőről, szerkesztőről. **Szücs T.**

Együtt lépnek be az

s elhív igazságunk a minden-
napokban könnyen megvalósít-
ható tanácsokat adni az érde-
keltnek, s ehhez elég akár